

fra Bunden til Laaget. Men medens tilførende Piglister fra det fjerde og syttende Aarhundrede eller sædvanlig ere af Teg og prydede med stærke og smukke Iernbeslag, især Hante, er denne kun af Hjørretræ og ubstret med en høist paafaldende Simpleshed, uden et eneste Iernbeslag, ja endog uden Hante!

Bed Aftagelsen af Laaget saaes det snart, at Kisten indeholder Liget af en Mand og tilsyneladende en Mand af Stand. Det er indfødt i Piglæder af fint Lærred, hvelben godt vedligeholdte, og pyntede med smaa Rosetter, udslyppe af sort Papir. Hovedstiet, som udbendig er af hvidt Lærred, er indvendig af grønlig Silketoi, ligesom ogsaa Manschetterne ere af Silke. Ikke et eneste Bogstav eller Mærke paa Liget eller Kisten er hidtil blevet opdaget.

Liget selv, hvis Hoved fandtes liggende under den ene Skulder, sikkert som Følge af en tidligere Aabning af Kisten, er mumieagtigt og mærkværdigt bevaret med Hud og Haar. Da ogsaa andre gamle Lig i samme Begravelse tilligemed deres Piglæder ere paa lignende Maade forbausende godt vedligeholdte, er det ikke usandsynligt, at den mumieagtige Indtøring er fremkaldt ved den tørre Sandbund, som danner Underlaget for Kirken.

Særligt tyder Liget bestemt hen paa en temmelig undersættig, 65 til 67 Tommer høj, bredskuldret Mand, med smaa Hænder og Fødder, meget krum Næse, stærkt fremstaaende Kindbeen, lav og noget tilbagefaldende Pande, temmelig bredt Baghoved, samt endelig med rødligt, graat isprængt Haar. (See Afbildningen). Prof. Ibsen maatte i det Hele antage, at den Afbøde havde naaet en Alder af omtrent halvtredstidstyve Aar, ligesom han ogsaa yttrede, at Hovedet umiskjendelig havde et skotsk Præg.

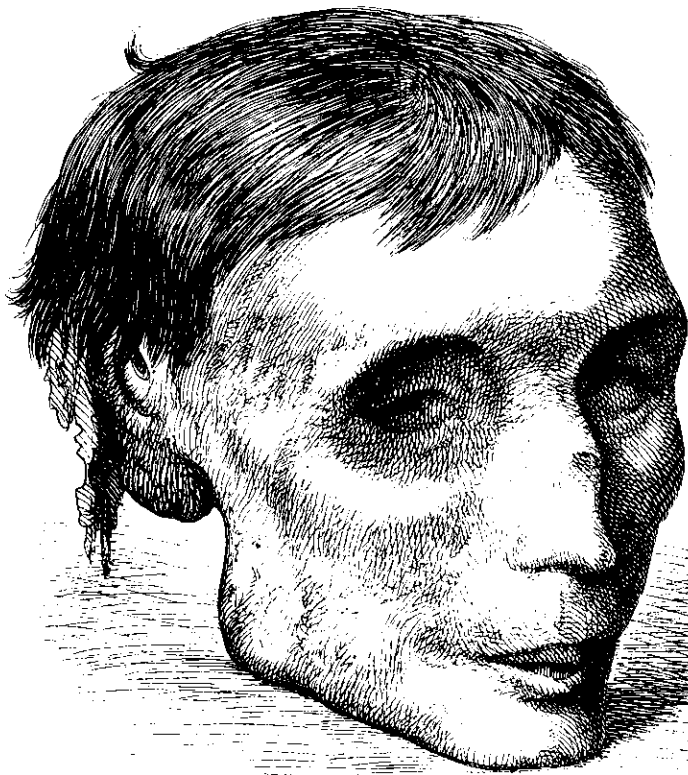
Da ethvert Spor af oplysende Indskrifter eller Smykker mangler, er det følgerig endnu uafgjort for den strenge Kritik, om Sagnet har Ret i at udgive denne Kiste for Bothwells. En engelsk Rejsende, som udtrykkelig fremhæver sin rolige, uhyldede Betragtning af slige Forhold, har rigtignok senere, og uden at kjende Professor Ibsens Ytringer, ved Synet af Liget paastaaet med største Sikkerhed, at ingen upartist Engländer vilde kunne see det uden strax at erklære det for at have været „en styg Skotte“ (an ugly „Scotchman.“)¹⁾. Men selv om man ikke gaar flet saa vidt, er det dog hævet over enhver Tvivl, at den Afbødes Alder stemmer med Bothwells, og at der, saalænge ibetmindste alle historiske Oplysninger om Bothwells Udsæende mangle og saalænge det kun hedder, at han var en Mand med et hæsligt Udsæende, aldeles Intet er til Hindrer for, at Liget virkelig kan være Bothwells. Derfor turde endog den Omstændighed yderligere tale, at der er anvendt en saa issefaldende Simpleshed ved Kistens Udstyring og en saa stor Sparksomhed med Silketoi ved Piglæderne. Thi

netop dette kunde snarest tænkes at være flet ved Gravlægningen af en fornem Statsfange, paa hvis standsmæssige Forbefærd man dog ikke vilde anvende større Besøining, end høist nødvendigt.

Da den Kiste af Faareveile Kirke, hvor Kisten hidtil har

anden ligesom dækket mod Vest og Nord af de anseelige Bakkestroeg, der i Nærheden danne det herlige, høittonende Punkt „Veirhøi“. Kirken er, skjøndt oprindelig af hvidt Lede, i Gensende til Bygningsstil ikke særdeles mærkelig eller ualmindelig. Men hvad enten nu den i samme undersøgte Kiste maa erkjendes for Bothwells eller ikke, turde dog Kirken enesomme, romantiske Beliggenhed nok siges at passe godt til det mærkelige Minde, som ligesuldt i hvert Tilfælde knytter sig til den: Mindet om, at det var her den ærgjærige, rænkfulde, af stærke Lidensfæber omtumlede Bothwell, „Skotlands stolteste Greve“, Orknerens Hertug, ombyttede Fængslets Lidelser med Gravens Ro.

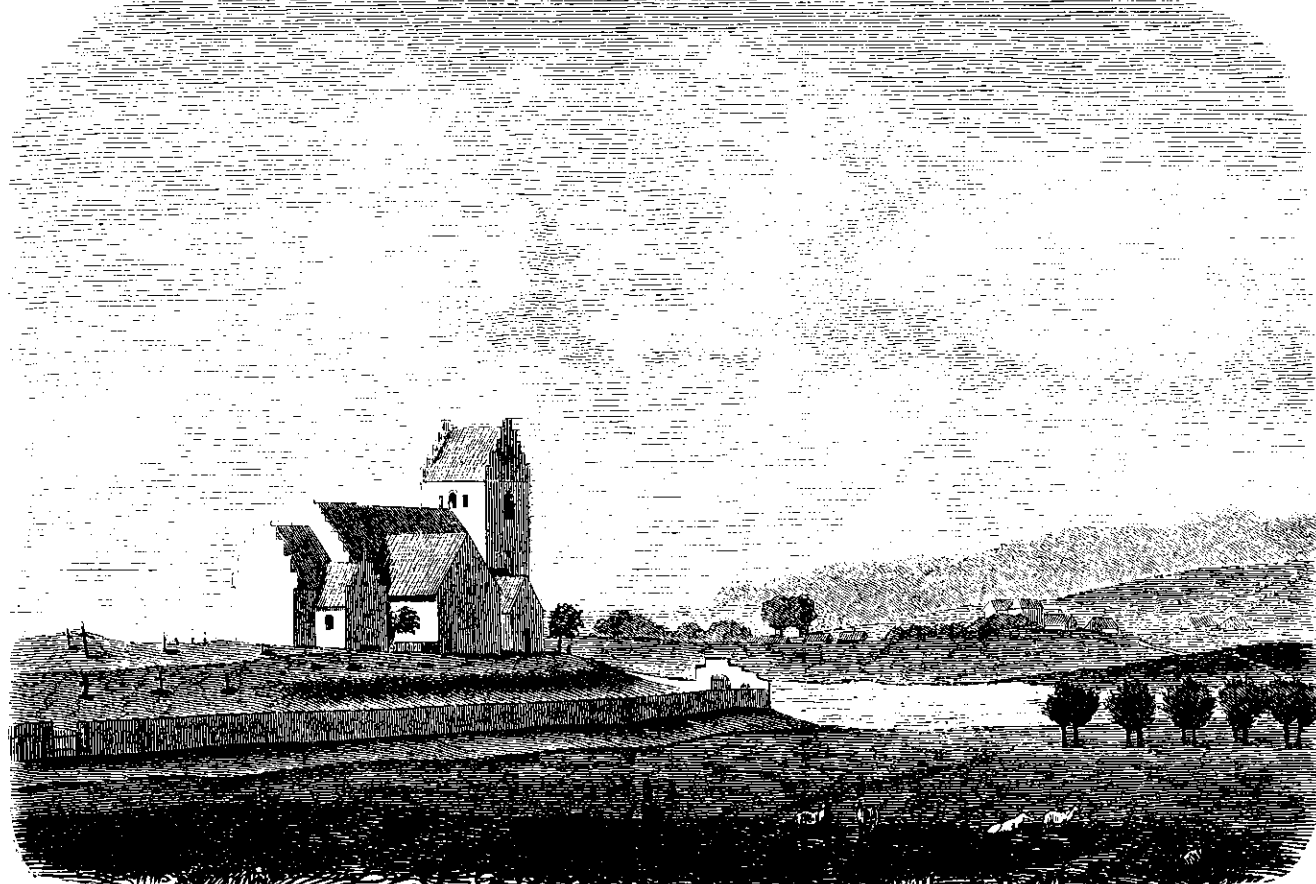

Edmond About.

Ligesom de Franskes nuværende Keiser er den første Opfinder af de politiske Brochurer, der enten sendes op som Prøveballoner for at erfare, fra hvilken Kant Vinden egentlig blæser, eller for at forberede den offentlige Mening paa nærførelse Begivenheder, saaledes er Edmond About uden al Tvivl en af de aandrige af de Forfattere, som, det være sig nu med egennyttig eller uegennyttig Selvpoffrelse og Hengivenhed, have stillet deres Pen til den nuværende Magthavers Tjeneste. Vestraalet af Hofgunstens Solskin hæves derfor Edmond About til Skærne af det nuværende Systems Tilhængere, medens han er Gjenstand for dets Modstanderes bitterste Angreb, og disse have ikke en-

gang formaat at lade Digteren udgjælde for Politikerens virkelige eller formeentlige Synder. Ved Opførelsen af hans sidste Skuespil: „Gæstana“ paa Odéontheatret gav denne Stemning sig Lyst paa den mest utvetydige Maade. Studenterne udpeb det ikke paa Grund af dets Sletthed, men af Hensyn til dets Forfatters politiske Ansættelse, og paa samme Tid som man i og udenfor Theatret tillod sig de mest nærgaaende Demonstrationer mod den uheldige About, havde han dog den Trost, at Regjeringens officielle Organ, Moniteur, forfikkrede sine Læsere om, at „Gæstana“ var et fortræffeligt Stykke, der, hver Gang det opførtes, gjorde stormende Lykke. Han maa derfor betragtes som en af Nutidens Mænd, og det tør altsaa antages, at nogle af de mest fremtrædende Træk af hans Liv ogsaa vilde have Interesse for danske Læsere.

Edmond François Valentin About er født i Dieuze i

Faareveile Kirke i Odsherred paa Sjælland, i hvilken Bothwell ligger begravet.

¹⁾ Horace Marryat: A residence in Jutland, the Danish isles and Copenhagen. London 1860. Vol. I. S. 418.